

3die Valgkreds (Dinesen) udtalte og som jeg kan gjøre til min, om end med nogen Forandring, den nemlig, at naar man sler varmt for en Sag, arbejder man i den og faaer tilsidst en Mening om den. Jeg tør sige, at vi alle til Syvende og Sidst her ere tvungne til at have en Mening, nemlig naar det kommer til Afstemning. I dette Tilfælde vil jeg sige for mit Bekommande, at jeg havde ventet, at man fra den militære Side her i Salen havde faaet at høre en virkelig livlig Diskussion. Man har i Pressen set fremsat meget forskellige Anskuelser om, hvorledes hele vort Forsvar skulde ordnes, og jeg tror, at man er berettiget til at antage, at disse forskellige Anskuelser ogsaa ere repræsenterede her i Thinget, og som Følge deraf maa man gaa ud fra den Forudsætning, at man fra den virkelig lagtyndige Side skulde have hørt en meget livlig Diskussion, saa at vi Sagsfolk deraf kunde have dannet os en Mening. Smidtidigt synes det ikke, som om der skulde komme Noget fra den Side, og man er saaledes henvist til at danne sig sine Meninger selv. Forskellige Antydninger ere gaaede i den Retning, at man ønskede Kjøbenhavn befæstet. Man hørte paa den anden Side den høitærede Krigsminister udtale, at dette i og for sig ikke er hans Ønske, men at der desuagtet ikke er Noget i hans Plan, der forskjæfter de Tanker, der gaa i Retning af at ville have Kjøbenhavn befæstet. Det er dette, det gjør, at jeg kommer til at staa tvilende overfor dette Spørgsmaal. Hvis vi fra den høitærede Krigsministers Side havde faaet en lige saa stærk og lige saa varm Fremstilling af hans Anskuelser, som man i sin Tid hørte fra den ærede forrige Krigsminister, kunde vi fra vort Lægemandsstandpunkt derved være komne til at danne os en Mening; men naar man kun hører den ærede Krigsminister fremsætte sin Plan saaledes, at den i og for sig ikke udelukker de andre Planer, saa forekommer det mig, at man maa komme til at staa noget tvilende. Skal man tage Hensyn til, hvad der er blevet udtalt af ærede Medlemmer, som have forsvaret Tanken om en Befæstning af Kjøbenhavn, saa skal jeg ikke negte, at det forekommer mig, at dette har været meget svagt. Naar saaledes det ærede Medlem af Frederiksberg Amts 3die Valgkreds sagde, at Fortet paa Middelfrunden tiltalte ham mest, men fremsatte denne Sætning umiddelbart efter en anden, hvori han sagde, at han var mere i Tvivl om Berettigelsen af Fortet ved Aggersøfjord, fordi Fienden, som han sagde, sandsynligvis vilde gaa uden om det, da der var saa mange andre Ste-

der, hvor Landgang kunde foretages, saa synes jeg, at man kunde sige, at det Samme maatte være Tilfældet, hvis man vilde lægge flere Forter foran Kjøbenhavn. Vilde der da være nogen stor Sandsynlighed for, at en Fiende vilde lægge sig der og ikke gaa til et andet Punkt, som var ham bekvemmere? Vil man nu imidlertid gaa ud fra den Forudsætning, at Kjøbenhavn skal befæstes, er der saa ikke stor, ja den allerførste Sandsynlighed for, at Fienden lægger sig i Ro og Mag over hele Landet uden at bekymre sig om Kjøbenhavn og dens Befæstning? Dette vilde virkelig være den allerbedste Maade for Fienden at tage Kjøbenhavn paa. — Jeg har ikke villet tilbageholde disse Bemærkninger, fordi jeg derved maatte kunde bevæge Andre til at udtale sig, som forsvare andre Anskuelser, hvorved jeg saa mulig kunde komme til at forandre min Mening. Men der er desuden noget Andet, som giver mig Tvivl, om disse Forters Hensigtsmæssighed, og det er, at jeg synes, at man ikke fra den nyere Krigshistorie har noget Bevis for disse Forters Styrke overfor stærkt Artilleri. Jeg kjender intet Sted, hvor Nutidens stærke Artilleri har været brugt mod Forter, byggede af Mur. Dette giver mig altsaa ogsaa nogen Tvivl. Jeg skal ikke fortsætte disse Bemærkninger. Jeg har kun villet fremsætte mine Tanker, fordi jeg troede derved maatte at kunne bringe Andre til at staa frem og gjøre mig begribeligt, at en hel Del af min Frygt ikke er begrundet.

Sjær: Det gaar mig ligesom den ærede sidste Taler, at jeg slet ikke har tænkt paa at tage Ordet idag; thi ved Begyndelsen af dette Møde var jeg aldeles overbevist om, at vi om denne Sag mindst skulde forhandle 2 a 3 Dage, og jeg vil søte min Bebreidelse til det ærede Medlems med Hensyn til det Besynderlige i, at vi, der have en saa stor Del militære Medlemmer iblandt os — og jeg skulde feile Meget, om ikke enkelte af dem have været meget frugtbare i Pressen om deres Anskuelser — idag skulle se dem ganske taus. Det kunde dog være interessant at høre den egentlige Begrundelse af de varme Tanker og Meninger, som de have om vort frentidige Forsvar gennem Befæstningsvæsenet; men det lader ikke til, at vi faae dem at høre, thi Formanden har maatte reise sig den ene Gang efter den anden for at spørge, om flere forlangte Ordet, og dette er ellers noget Uædvanligt her. Det vil derfor komme til at gaa mig ligesom den ærede sidste Taler: vi have hørt dunkle Antydninger af